

Բոլոր մեր ասածներից՝ կարծում ենք, կարելի է հետեւեալ եզրակացութիւններն անել.

— Նորդենացին ճանաչել է Սովորատի եկեղեցական Պատմութեան Ե՛լլե Երորդ զարուհյակըն թարգմանութեան Համառօտութիւնը կամ՝ որ Նոյնն է, Փ. Սովորաց, եւ օգտուել է Կոռանի:

¶. Նորենացին ճամաչել է Ա. Աղջկեստրոսի
Ապրի Նոյնապէս Խօննե բորդ գարու վերջանմ
կատարուած Բնդույշով և Համարու Հայերէն
թարգմանութիւնները, եւ օգտուել է Նոցանից:

30. ԽԱՂԱՐԴԱ

-३८५-

ՑԱՐԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՎԱՐԺՈՒՄ Վ ԿԱՐԱՎ

56.

ՏԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ ԵԱԲԵԿԱՅ

1830 (°):

ԹՈՂԱՐԾ 116. Եշ 227: — ՄԵՇԻՆԹԻՆԻ 34 մմ.
երկ. 22.5 ամ. ալիք. 1.7 ամ. նստ. : — Ինչու կապսու
թանձն թռվող. : — ԿԱՎՈՒ չունէ: — ԳՐՈՒԹԻՒՆ թեկ-
սիմ. իշխանածիռ 29×9.5 ամ. միջին տառանց շունք
— 870 Հ: — ԳԻՇ սուրո. : — ԶԱՐԴ են բռք. : —
ՀԱՎԱՍԱՐԱՅ մասրո են նոր, տառափառ տփու: —
ԴԱՏԱՎՈՐ թռվը ընդ ամեն 13 է՛: — ԳԻՇ նույնուն
Հապարտ պատունի Քաշանին Կառանցի: ԺԱՄԱՆԱԿ
1830 () : Եթանակարա են բռք:

ՕՐԻՆԱԿ ՏԵ՛

Տաղաջակութիւն Նորեկայ աղօթից սուրբ
գրոյն Գրիգորի.

Հըմշտակակրօն մեծի վարդապետին
Ես խորոց օրուից խօսք բնո՞ւ ասառւծոյ

卷之三

Զայն արկաննեմ հառաջախաց
թախանքանը կեծեծանաց
Վերծծայլ քեզ ի բարձուն
Ով գու գտազ պազանեաց
Եղեալ ի հոր թախանքանաց
իմաւա անձին տաշրանաց — և այն

37

ՀՈՒԿՄՈՒՆՔ ԲԵՆԻՑ ՊՐՈԿՐԻ
ԹՎ - 1651.

ՈՒՂԹ³ 218. Էջ 431: — ՄՐԾՈՒԹԻՒՆ՝ 16 մ՛.
մ՛. լայն. 2.5 մ՛. բառ.: — ԿՈՒԲԻ Յուլիք: —
մասպատճական փայտեակ: — ԳՐԻՒԹԻՒՆ՝
ԳԻՐ նոր: — ԱՐԱՎՈՐԻ և և կարեր-
որ: — ՏՈՒՇ 19: — ԶԱՄՐ, ՊԱՏԻՆՇ տաիք: —
Յուղա 5 էշ: — ԳՐՈՇ Սիմէօն Գանձու-
ան:

“Սախարանին մաս ըն. ”ի թարգմանացան մերոց առաջնութիւն մասիս տաեւ եւ ի դաշտեւ եւ յընթափառ նոցին ողբ աթենական օսմանական էին կըթեալք ոչ ուսնիմի զպրոկտ թարգմանեան կամ մականակ գոյցից թէ թարգմանանու իշեն, այլ յանհոգութենակ ապքի եւ յանուութեան էն սպանեալ է ... յորոյ օգտութիւնն հայեցեալ հարկեցաց առնեն և անուածոց տանեան կընտանիւն սորտ անականութեան հոգաւոյն այս եւ օժանդական թեան աղօթից ձեռոց, բայց յառաջադրյան ունինարանն ընդ իւր լուծմանուն ի յամալսիսէ եպիթալուսուն ումեննէ. Եւ յայլակ թարգմանեալ ըստ նաբառանին. այլ գուռութան մաւելուն զվար ի ընտան անդր՝ Կառա ի թարգմանութենես ունի ինաւորումն իմացուածոց. զի ի կաց լեզուէ թարգմանեալ ի հայ բարսու ի սիմեօնէ քահանայի յաշատառական յումեննէ. Եւ յասացեցուն վկայ օսնին գոյցից պայման. որ ոչ է անհնարդ գտանեն իշեն հանդերձ իւրով հին մեկնութեամբն զի ի յերես ժամանակն է թարգմանելութիւնն սորտ, եւ ըստ նիւթականին հունական որոշումնեց նոր սահե յորմէք բարձրացուու օրինակելուն անձնանօթ անուանն, յորոյ տիպիսկան եղեւ ի առ ըստ կարի մըրում բացայացաւ եւ ինքնորոշցն զգործութիւնն

Անք միայն մէկ յիշտառակարան՝ ամենէն վերթ։ Ենթէ լուծմանը բանից պոլիկլի պղտառնախան իստառապարփի, ի հաջար երրորդի և ի հարիւր երրորդի թուականութիւննեան հայոց, ի նուաստ Միմէօնի գառանց եաբիկոսոս որ ապաշեմ զհամեդի պազար, ներել ինձ ի ձեռնամասութիւնը բանից սպացիկի, զի գուցէ որ համբակազու, որում ասուուած եւս պարպայն աեստիին չնորիկէն, բայց այս չնորի անցից չնորհաց պարգետողն աստուծայ, առաջ անց անցաւ փառք բայց սպասութեան իրաւում էնէն։

38.

Ա Մ Կ Ե Փ Զ Բ Ի Կ

ଫୋଟୋ = 1608.

ԹՈՒՂԴՐ 207. Է՛ չՇ Նշանակուած: - ՄՇԺՈՒ-
ԹԻՒՐԱ 14 տր. երկ. 10.5 մթ. լայն 4 մ. Տառ: -
ՔՐԻՍՏՈ ԹՎԱԹՅ: - ԱՆՎԱՐ Կարպասի փայտ: - ԳՐՈՒ-
ԹԻՒՆ՝ շատ ուղը, բայց և գեղեցիկ: - Ե՞նի՞ հաստ
ուստափաք: - ՑՈՎ 16: - Վարչուացր են կարմէր
լուսկան: - ՎՃԱՌԱՐՄԱՆ ԽՈՒՆՎԱՑԱԲՈՒ 15 աղբէ: -
ՈՒՄԱՐՄ ԹՎԱԹ մէկ է: - ԿՐԻՇ Սարախ: - Սկիզբն
ու ՎԲՐՃՆ կար երեսնու ԹՎԱԹ մազարաթ, ին բո-
րբոք անցուած մատուց: - ՏԾՂ Ռասառ:

Կը պարունակէ .

1. Ըստական խաչի “Այսաւը ուղարացան
երկինք եւ երկիր մեծաւ, այսօր բարդաւաճեալ
պայծառապատ եւն,” Արա վերը՝ “բարդիթառա-
թեատր ամենայզդ եւ աստաւածքնեալ սուրբ Նշա-
նին քա քրիստոս աստաւած մեջ սուրբեատ ստացողի
բրոցու”

2. Գիր ուղբաթի կոր կարդան ի վերայ հիւ-
անդաց, որու վերը՝ “յորա վերա զայս էիրս կարդան
և վերա նեղեալ հիւանդաց յուսով հայցողացն”

3. Տեսիլ առւրբ տառաւածաննին զոր ետև առւրբ կյան վան գծի փացն. որու վերջէ՝ “բարե- խաւա պրուհոյ առաւածաննի անարատ ծնաւղի ըստ բրինձա առաւած, ողորմա տառարդի գրուց”

4. Հարցմանը պրոյն գրեթե՛ լւսաւորչին
և պատասխանի հրեականին վաստ որդ ու մարդկան.
որու վերը՝ «բարեկառասութեան պրոյն գրեթե՛ լւսաւորչին
մերց քրիստոս պատասխ մեր պար-
մես սատորց է և նման մերց մերց կը դաշլց-
ի առաջ է ու ամեն առաջ մերց».

Եւ լսողաց եւ որ ատենա ատեն ամէն։
5. Եւ առաջ տեսան մերը յիսուսի քրիստոսի.
որ յառագեցաւ յերկնից ի տամարդն առըբ. վերջը՝
“Պատագող դժողով պահեած առ ի կամ քո. եւ քեզ
փառք բերանոյ իմոյ ամէն։”

6. Երանելոյն երեմի տատեալ է վասն պահելու սուրբ կիրակեին։ Առու մերժի՝ ատեր ինուս

չոյն առք քրապաց է առ վեց շրջ առ յըստ առառած արթ քըստացզը (Եթու տող բաց) եւ զամնայն զարժն նորին պահես ի փորձանց շարին եւ ի մեջց դիրէս զնոսն. եւ ի յաւուր գտասա տոնին արժան արյու մեսէօն քյին. չընթար բդի մեջց պարուին. եւ դասեցյ յախկորմին վաճ քյին ուուր ծնաւուն. ամէնար հնէալ որոյ կու սին. եւ զեղեւէլի գծող սորին. զարդիս գծոր. զայս. ինուրացն մի մուանց յայնմ ատէնին. եւ որ առ հայր մեր որ յերինդ. եւ մասնաւորեայ պրբ- րոց քյին. ո

7. Վայովանութիւն կամաւոր աղքատին Ա-
լեքսանդր մարդուն առաջած է. վերը՝ “Քրիստոս
առաւուծ առըք նահատի թրթիւնուութեամբն
որպես ստացուի դրցու (մէ առ բաց) եւ իւր
ձնաւացացն եւ ամենայն զարժիցն եւ զաւակցն կեն-
տակացն եւ հանգստեցնցիցն եւ ինն մեղաք մռաւով
ուրգիւն դրցու եւ կարգացուց եւ լուսուց եւ զիւր
զումնեւ առ առեն հայր մեր».

8. Ազատթեր արքա և փրկիմ ասացեալ է.
Տեր ասաւած զաւորթեանց աղաւեմ զբեզլ...
Տեր ուս վերը՝ Անյոն ողբարթեամբ քո քրիստոս
ասաւած մեր զթա ի մեղացեալ ծառապշա քո եւ
պղբման սուսցի գոսոս (երկու առ բաց) եւ իր
հանիսեաց ինդանեացն եւ հանգուցելցն եւ
զարդու զգձ ողբ ոչ կարսցի հասու լինել եւ
յայս ամ իմ մազաք ի հոգ մահու անկյա եւ մայ
յի շնման առ տէր կարաւացացն. եւ որը յիշեալը
լիշիք և զուք յիշեալ լիշիք ի քրիստոս յացան
մերց ու եւ արհնեալ յատիտեան ամեն. Հայր մեր
ու պատիք.

9. Վասն աղասիթ եւ արտասուաց խոսութ վասնթեան. որև վերը՝ “Տէ՛ք յիսուս փրկէ՛ եւ արքանք սոդոր աստացիք քորոց (Երկու տաղ մարա) եւ ըստանեաց նորին եւ ըստանյն պահն մարա կայիշնեւ ինձ անարքան սարգին գերեցից մշտաց ի Տուրոց որ եւ անիկան եւ կարգացողաց եւ լուզաց

10. "Ազաւթք որբոյն պաւղոսի առացեալ է
ամենայն գեղի -

11. “Աղջիկ գտաւնութիւն հառաջայ դոր
մեղապարտ վարդան գրեցի աստվածային դրոց։
Ապօյ եւ Տէէք կորպակեա քահան։ ամսաց յի-
շանիշր եւ մի քր հանձն զանուն սորոյ ի դրոցս որ
եւ գրե իսկ որ գրէ։ աստված աննշնելի գրէ զա-
նուն նորոյ ի գիրին կնևաց ամէն։”

12. «Ղանչ զանգվարելը եւ դրտություն գեղարյաց եւ զարհանաց եւ զարդարական»։ Առաջ վերջին՝ «Քրիստոս առողջ ստացողի դրցու բարեկամաւթեամբ եւ ամենազար սուրբ խաչին փրկեա զմեց ի բանքասանաց մեղաց եւ յամենայն աղօդեղութեանց, Մանաւանդ ստացողի դրցու եւ զերկելի դրեա եւ երկիրց արդյութեանց արժանի արարություն եւ քեզ փառք եւ ամենայն բերանայ եւ ի պատուուն ամեն»։

13. "Սարք հարցն ուղափառաց հստակեալ ի պատճեան նուազմտեացի անհաջից . Որոյ աղաւ-
թիքն ողբարիք քրիստոս աստուած ստացովի գրու . .
և ամենայն յօրեան մերաւորաց . կրթ՝ եւ լազար՝
14. Մէջու (լրծական եւ աշխատահական).
ուստ մէջու հայուսունանան է տառապահն տէ

որու զարց բառապահանքը է պատօւական յոյժ ուղիւնի եւ աննման արտասուաթոր հառաջական է ասելի եւ է յանդիման : Ա

ՑԵՆԱԾԱԿԱՐՄԱՆ: «Փառք Համացայ եւ Փառական անքածանին ուուրք երրորդը թեան եւ գլ առառավաթեան հաւա եւ պրց եւ հարց որոյ սիմբ եւ միշ»։ Վաստանը յանձ եխալ կատարեան ուուրք զբեց որ տաճ ոտի փաթիք է բարզաց բարպատ ի դաւան ընդ Համառ ուուրք հրեշտակաղեան։ Չնամար նըւասա եւ նըւգեանը պայ սուտ առնեն սորգին ասկան գրչ եւ ծնաւազան ամբ Քարապետն, որ յան աստուած փափեցան. ամեն Դարձեալ աստուած սորցին յանձ Քարպատեան հոգին եւ ամբ քաւիթին հոգւցն որ այս արթակա տիմի որ հոգին պահան նուրա. Դարձեալ աստուած սորցի կիսաքաց ամբ աղջին հոգին. եւ բար հաւասար նընդլոց հոգին. որ ինսու պարու ձևա էր որ նասոյ առնեն ի կամին դէմ զբեցի ։ Գրեցա ի թվն նէւ Եւ յամեանան փեարքար ժբ էին պահուց առաջ շրաբնեան Ալր արագակ զամենանան որ հան գործք գույք կարպատուի կամ արթականին զամենանան ի գործք առնեն գիրք սորտանաց եւ խորշանաց զի մեր պատասխաննեն յանձ եւ եւ ձեր ինստանտ թիւն յիշեցէ ի մարգարախ յաշաւթ մեր. ամեն. հոյց մեր որ յեր կննան եւ սուռ հօնենի».

2. Օստար գրչէ կա. ՚Ի թշնի ԽՄԾՆ ինտէ և
յամենան մատոք ՚Ի՞ ինտէ յշշատակէ փաշէ կազմէի
ուուր պատուածացին տէր զազարի որդի յարութիւննի
վախտէմ՝ երբինիք քոյր եւ գեհարաբէթ քայլ սարայի
էջուզարի ալիբանիք ծեղարոյ տաճառէտի անէրի մահ-
կիւնի սուեկանանու սունչիք սարայի պատարադ մատու-
աննիմք ամէնէն ՚ԹՇՎ. ԽՇՎԱ. Ա ին գեհարիմէիքի ՚Ի՞
օրն շախաթ ծընաւ տէր Քերարոյ որդի ափացուած մի-
այշէի որդին զաղարոյ որ պէտ զ գեհանմէմէր ՚Ի. Ը. Հ.
ու գ. ՚Գայտիստ տէր ամէտիփի մեռնորդ զընթէւլց որ է
բուլքայսա պատ ընկայ պայշըն պօնայքի մէտի անը

39.

Ժ Ա Զ Ա Վ Ա Ժ ՈՒ

ԺԶ—ԺԷ—Դար:

ԹՈՒՂԹ 105. ԷՇ ՀՇ Նշանակուած: — ՄԾԺՈՒԹԻՒՆ 14 ՄՄ. ԵՐԿ. 10 ՄՄ. ԼԱՅ. 3 ՄՄ. ՏԱՏ: — ՆԻՒԹԻ ԹՈՒՂԹ: — ԿԱԶՄԻ Կաշեպաս խաւաքարէ: Խոնի Կողը միայն մասցած մացուր բոլորից: — ԿԵՐՆԱԳԻՐ ԵՆ Կարմիր: — ՏՈՂԻ 16: — ԴԱՑԱՐ Թուղթ 3 ԷՇ: — ՁՈՂԻ ԵՆ ՀԿԱՅ: — ԿԱՆԿԱՎԱՆՆԵՐ Սկզբան պակաս: — ԼՈՒՍԱՆՑԵՑՈՒՈՒՆ ծայր այսած. Թուղթերը գեղին բայց զիրութ անեն: — ԱՆՎԱՐՈՒ բրոբրուած: — ԿՐՈՒ ԵՆ ԺՈՂՈՎԱՆԱԿ անձնած: ՅԱ զիրը տուրքած է Ալրոգէն ԵՇՆԱՐԻ 26 Յունի 1894:

Պատեհան կը պարանակէ 1. Տօնացցյ. 2. Ժամադրէն մաս մը. 3. Գալոնէր. և 4. Գառանիքն վաս ուսմանցաց որմէ եռքը 14 թուղթ տօմերական աղեղակ:

ՅԵՀԱՑԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԻ: Առաջին դրազէն՝ «Յուժում» մացու ի ուուր ինքն անդ յիշեցու զնը նիշեցաւ: Յօրժամ աճեն զամասարան յիշու եւ զիս զնեցու շեռաւ: Առաջին մասն ստուգաց որ ի խաչին պատարագան: Ջի եւ մեզ տեղ պարմեցին ի միւս անգամ իւր գայլաշան: Հարցին փառք որդուց դրամի եւ ուուր հօգեց այժմ՝ յարխուն յարխուն յաւանենց քրիստո ուրիշներ ի համարձակ:

2. Օսուր քըլ: «ԱՌ Եկեր որիթան յեխոյ բա նիքին ստուգամ միշ քայ մշշոյ Ամենու:

3. Այս օսուր քըլն ե նաև: «Տաղ որդուն կերպոյ զու, ասփի լընուզ և թուրքերն բաւերով:

40.

Ժ Ա Զ Ա Վ Ա Ժ ՈՒ

ԺԷ—ԺԸ—Դար:

ԹՈՒՂԹ 186. ԷՇ ՀՇ Նշանակուած: — ՄԾԺՈՒԹԻՒՆ 12-5 ՄՄ. ԵՐԿ. 9 ՄՄ. ԼԱՅ. 3 ՄՄ. ՏԱՏ: — ՆԻՒԹԻ Թուղթ: — ԿԱԶՄԻ Կաշեպաս փայտ: — ԳՐՈՒԹԻՒՆ Խանակ: — ԿՐՈՒ միջարք բանի թէ Թուղթ թուղթը և յետո նորու: — ՎԱՐԱՎԱԽՈՐ ԵՆ Կամմեր պարագայու: — ՏՈՂԻ 17: — ԴԱՑԱՐ ԵՇ ԶԱՐԻ ԵՆ լունի: — ԿՐՈՒ Գրիպու: — ԺՈՂՈՎԱՆԱԿ անձնաօթ. թէ միջարքն եւ թէ մէջն ունի պակասան:

Կը պարանակէ. 1. Տօնացցյ մը. 2. Քարոզ ներ. 3. ճառ. 4. Դասիք անցալիքի խայի ներբողեանը առաջապիկեալ ներսէ Տարանացին. 5. Ասուութ անեղ. 6. անվիճակիք հասուած մը. Հայերն փառանաւենք, որոնց վայս աւելցուած են ուսուր գրէ պյուսակը տեղինքներ տեսարանինք, նահապեաներու են փայ:

ՅԵՀԱՑԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԻ: «Զատկան ծրագրուած Գրիպու յիշել աղակմ եւ մի քերան ողբուցւ:

41.

Ն. ԼԱՄԲՐՈՆԵՑՈՒՑ ԳՐՈՒԹԻՒՆՆԻ:

1822:

ԹՈՒՂԹ 217. ԷՇ 430: — ՄԾԺՈՒԹԻՒՆ 30-5 ՄՄ. ԵՐԿ. 21-6 ՄՄ. ԼԱՅ. 3 ՄՄ. ՏԱՏ: — ՎԱՐՈՒ խաւաքարտ քարակ կաշիով պատած. զրբն կանազ, զողեզ եւ

եզմերը ուկեզօծ: — ՆԻՒԹԻ Նոր Թուղթ Gior Magnoani, Ալ Մասո դրումիւ: — ԳՐՈՒԹԻՒՆ մըջն նորո, շատ մարդու եւ առանց տասանիակի: — 870: 33: — ՊԱՏԿԱՆԻ, ԱՐՄԻԱՆԴԻՆ եւս չկայ: — ԴԱՑԱՐ Թուղթ սկիզբան եւ առաջն եւս մարդէն եւ վարչէն մէշմէկ հատ. սկիզբ առաջն եւս յետոյ թրուած: — ԳՐԻԴ ԹՈՒԱՎԱՆՆ եւ ՏԾՆ Տիրացու սամագրէ պահը պօսեցի. Կոտանդնուալիս պերա. 1822:

Կը պարանակէ.

1. «Տեսան Կերսէսի եպիսկոպոսի Կիւլիկեցուց Տարանուի իրարածանութիւն վաս Աղջակա Հաւատոյ եկիղեցւոյ Որ ի ոուր Երրորդութիւն ի Տիրամասութիւն 150 էջ: Որմէ յետոյ մէկ թուղթ պարապաւ:

2. «Մէկունութիւն պատարագամանոյց տղոթից», 153—370 էջ, որոն վերջը՝ «Տորին որդին սկրես:

3. «Հարցաքննութիւնն առ օրէնս քրիստոսի. եւ հաստատութիւնն թէ ու պար զիմնակ եկեղեցամաս տահման թիւնութիւնն ենել ըստ մարմարական տահման թիւնութիւնը, 371—400 էջ: Որու վերջը՝ միշտակարուն մը, տես վարը:

4. «Կներսէի լամբրուացւոյ արքեպիսկոպոսի տարածինի կիւլիկեցւոյ պատարագանի թղղմոյն վարդապետին տուակ որդույ. եւ նորին նանենց ձորոյ գետացուց եւ հազրաացուցն առ...», էջ 401—413:

5. «Թուղթ ի ներսէսի արքեպիսկոպոսի կիւլիկեցւոյ արքսնի, պատարագանի յաւսկան արքեպիսկոպութիւնն ի մէծն անտիպալ յորմէ Լուծանն է շարուած կիւլիկեցւոցն մատիքուն: վաս որ ի հայք տառուածային շորիի ծանրութեան ի վերայ քահանայական կարգի եւ ժողովրդականց ուղիղ հաւատութ որ ի քրիստոս», 414—423 էջ: Որու վերջը՝ նմանապէս յիշտակարան մը: Տես վարը:

6. «Կիլապրութիւնը հուսուց, զորս պահանջն առ ի մէջն ի պէտու խաղաղութեան: Ընդ որս եւ լուծանն առ ընթեր եգեալու», 424—430 էջ:

7. «Անդիւր հայոց եւ հուսուց», էջ 430:

ՅԵՀԱՑԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԻ: էջ 371—400 էն եռքը «Օրենքեցաւ Խոհեպատութեան եւ Ֆելուքիսան պատարագի գերս որըց ներսէսի լամբրուացւոյ յեւն արք գաղաքարիք բարատակուց ընդ երի հաւատոյ որի գործ պատարագաման թիւնութիւնն շամանիքուց ի լուսացն ամենու զայու, ի պէտու գերապետի, ի նուատ գրագիր տիրացու նողորդիք դպրէ պըլեցուոյ որ ի պէտր յափ տեսած. 1822: ի կոտանդնուալիս:

8. էջ 423 էն եռքը «Ի վերջ առ յաւելան ի վերյշեալ քարցէս եւ երկու թուղթ երտեւուց որոյ առաջնին է առ... այս թուղթ փաք մի թուի աղաւազ, և ի առջ նէլ ընդհանուր ի հասկ մանակ. բայց մէր որդիք քարցափառին, ողակէս օրինակացար, եւ կիրուրն է առ յաւելի յօշ արքեպիսկոպութիւնն զայու, ի պէտու թուղթ գտաք ի ձեւազիք ընդհանրականի մուգմ: ըսլը գրավ գրեալ ի թուում:

զրէ ի խորի հայեցալ մասպահն ի... հետայի թռուին հայոց 20-ը. Ասդ՝ ողբ մասնամ համեմու այս և վեճածակ թեման առի քառակայ, մէշան յընթառական ապօտ ձեր զվերգործակ մասպահն առաջ գոյն, ըս եւ գոյն առաջ լինիչից է հասարակու զատաւէն սիրոն քրիստոնիու

3. Դարձեալ՝ էջ 430էն եպքը. ՅԻՇԱՏԱԿ
ԲԱՆԱ այլ սերուք է (բարտփարին դրէնի)

"Զատացզին կենք զատացզին եմ յոթ. զա-
ցզ և ներեւ, յոթ մերակեալ աշակեռնեթիք մ-
ոքիք թիքն համեստ ուուր հօրս, որդ փափառ-
առայց որիքն հարու յոթ պիզ, յաւել զա-
մբեր առաւածային շանձարանա, շնչ էրնեմիքն
մագիստր մարտրէ: Այդ եղից յիշառան եղից է
ոյ յայտարի, մզ զայ ուուզին, և սատացզին ը-
այսականնեթիք:

Զայս յիշտառկարան դառք ի գողափարին,
մեք եւս գրեցոք, որոյն զի մի ելանից տնման ի վշ
ձևը այսօթից բարեւէք վիշտանացիւ։

Առօր առկ առըբեր գրավ եւ կարմիրախառն ու մլանով՝

“յավելք. վարդապետ. մարգարեան.”

"Աւետիք Տ. Յաղակիսան. Յարսթիւն. Վահ

и ведет к публикации материалов, поданных в суд по уголовным делам.

Մարզպան քաղաքը Վաւրտասան լինեան քաղաքն Տաթև է հիմա ուժութեամբ մասսայութեամբ է. Պ

Վազգոյ վեհապահ առջլոյ մայրոյ քաղաք առաջաց վ. Ալիս է. Վարդան. արժանապատիւ և սուրբ Հայոյ իմաց.

—

42.

SOURCES

ԺԱՌ-ԺԵՐ

Թռնջր 156. Էլ չե Նշանակուած: — Մեծութ
Թռնջր 13 ամ. երկ. 10 ամ. պահ. 3 ամ. Տաս: — Նիշ
Նախազարդ Թռնջր: — Գրաբարիկն որոպղոց, պահակա-
մարքու: — Գլաւու: — Դամակարան Թռնջր լայս: — ԿԱԶ
Կաշեպատ Փայտ: — ԸՐԱՌ 13: — Գրան թէ սկիզբա-
նե թէ վերըն պահան է. լուսակ թէ ԺԱՄՄԱՆԱՎ, ԳՐԱ-
ՏԵՐ, ամսածար: Զայ Նաև ոչ մէկ լուսացագրութիւն
տա մը միայն զուած է՝ Փանակափոթ, եւ ուրիշ տա-
մէ գրափափոթ:

43.

ՏԵՐ ԵԳԻՒՅԱՆԻ ՂԱՏՔԻ ԽՈՎՀԵՆԻ

१८४५ =

ԹՈՂԱՐՉ 11. ԷՇ ՀՀ Նախագուած: — ՄԵԾՈՒԹԻՒՆ
215×16 մէ: — Նիկող հասարակ թուղթ: — Գրու-
թեն տպա: Մասոց: — ԱՐԱՐ լունք: — ԴԱՏԱ-
Պողու 2 էլ: — ԿԱԶՄ ընդի: — 80Դ 27: — ԺԱՄԱՆԱ-
ԾՎԱՐ յանվար: — ԳՐՈՒ 8թ Եթքարթին բանա-
կի մասնակի: — ՏԾԴ Դաշտիքին Սատկէ:

Առաջին էջին վրայ գրուած է

"Տետրակ որ գոչի տէր եղիւայի պատմութիւնն Արարեալ եւ շարադրեալ յսւմբին հաւատացելց Ականատես անձննէ. ի ռամկական բառ

բառով զի բնդեցողք եւ անկնդրօզ հասկացողք է միտ առցեն ամէն թվա ԽՄԽն յանվարի Ը ի՞ր ի Քաղաքաբն խափիեր Գրլեցա տեռապան ՄՊԴ-ին յանվարի ին որ է մատան ձեռամք առանձ յիշառույթ յետաեն աեր յարութիւններ մեջ սովոր աշխանարի երմիթան:

“աշհատակի մը պատճենիթիւնն է այս տեղարակը՝ որու վերջին երեսը գրուած է. “Գրվեցաւ առարակս ի քաղաքն անտէն եւ ի ձեռամք տեառն

յիսուսի ծառայ յետնեալ համբարձումին եւ հորն
ինչ երեխային եւ ամենայն զարդ եւ զաւական
նմեթքրօց եւ ուննդրացք զարպիս մի ասէ մայու
հայր մայուի իշխ սատուած ողբրի իշխանց եւ,
իւր նրնցիցեւըց Տոգիւն ամէն Այս աեռորակ տի-
րաց համբարձումին եւ հորն երեխային եւ մօրն
նորս խաչքրին եղան սատրելին եւ քրջն նաց-
լաւին կրնջնին այլ վայսնին եւ որդուն արբահամին
սատուած պայտ վայելում ատցէ խորին ծերու-
թեանը հաստաց Ամէն...:

Հ. Յ. ԱԺԱՐԵԱՆ

ԳԱՅԻՆ

ՀԻՍՏՈՐԻԱՆԻ ԱՒ ՀԱՅԵՐԸ

(Հայուսնութիւն կ- կը կը)